

Jeg tror, det ville være forkert nu – selv om det kunne være fristende – at tage fat i nogle af hr. Bent Hindrup Andersens højræfavigelser her til sidst, for det får vi rig lejlighed til på et senere tidspunkt. Jeg håber, at hr. Bent Hindrup Andersen vil benytte den mellemliggende periode til at kontakte de mennesker, der er engagerede i disse spørgsmål og har forstand på dem, så han på et senere tidspunkt undgår at gentage nogle af de synspunkter, han af vanvare kom til at nævne her til sidst. Hvis vi virkelig skal bevare det sydlige løb af Skjern Å som en slags motorvejskryds, hvor vi har den ene å liggende ovenover den anden, fordi det er mere hensigtsmæssigt og mere under kontrol – måske endda mere økologisk – tror jeg, hr. Bent Hindrup Andersen kommer ud for mange interessante konfrontationer med sit eget bagland i fremtiden, hvis jeg nu skal sige det venligt. Jeg vil altså ikke lade mig provokere til at gå ind i den diskussion, for den får vi rig lejlighed til at tage på næste onsdag, hvor netop spørgsmålet om Skjern Å står på dagsordenen.

Og så vil jeg sige tak til hr. Langkilde for hans bemærkninger. Jeg tror, hr. Langkilde har meget ret, når han understreger værdien af at inddrage ejerne mest muligt i arbejdet, og mit indtryk er, at vi her har en gruppe, der virkelig går op i de spørgsmål, og som i allerhøjeste grad er engagerede. Normalt har vi ikke problemer med at få folk overtalt til at bo i fredede ejendomme; tværtimod har man indtryk af, at det for nogle nærmest er en livsopgave at passe godt på deres hus, og jeg vil da gerne for mit eget vedkommende sige, at jeg synes, det er en fantastisk flot og vigtig ressource at bygge på.

Men endnu en gang tak til ordførerne, også til hr. Bent Hindrup Andersen, for de mange gode indlæg, vi har hørt her i dag.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Det er ikke højre- eller venstrefrågelseserne i Skjern Å, jeg vil tage op her, det er mere spørgsmålet, om det nu var nødvendigt at samle de forskellige instanser, der arbejder med området.

Grunden til, at denne diskussion er kommet i gang, kan vi jo se af debatten i dag. Der har været bred enighed mellem alle partier med undtagelse af Fremskridtspartiet om, at vi skylder hele dette område ekstra opmærksomhed.

Men hvordan kan vi komme i en sådan situation? Jo, det kan vi vel, hvis områderne er strukturelt lavprioriterede i en række forskellige

organisationer. Hvis én organisation havde det som sin eneste eller sin hovedopgave at arbejde med de områder, ville der måske komme noget mere udfarende kraft. Det er det spørgsmål, vi må stille os selv.

Men som jeg sagde før i mit indlæg: Hvis skatteministeren, boligministeren og miljøministeren kan levere de nødvendige udspil, så vi får sat skub i det, overflødiggør det jo den strukturdiskussion. Men hvis der ikke kommer noget ud af det, må det for os at se hænge meget nøje sammen med den måde, området er struktureret på.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det sidste, hr. Niels J. Langkilde sagde, giver mig ikke anledning til nogen bemærkninger, for det er selvfølgelig kun praksis, der kan vise, om tingene kan fungere godt nok. Nej, det var hr. Bent Hindrup Andersens tanke om lokale folkeafstemninger.

Jeg vil bare sige, at jeg har noteret mig synspunktet, og lad os så tænke lidt mere over det. Jeg kan godt se, at i en række situationer kunne det være rigtigt at sige, at det skulle afgøres ved folkeafstemninger; men omvendt ved vi jo fra andre lande, som bruger lokale folkeafstemninger i betydelig udstrækning, at det fører en række andre og meget store vanskeligheder med sig. Hvis vi f.eks. ser på integration af flygtninge og indvandrere og behandling af narkomaner og mange andre ting, som vi gerne vil gøre noget ved, og hvor vi også gerne vil have lokalsamfundet til at spille en rolle, tror jeg, at folkeafstemningsinstutttet vil blive meget besværligt at administrere.

Nu er der nævnt en tanke, en idé, så lad os drøfte den, lad os snakke om den; men jeg kan altså se nogle problemer. Måske skulle vi finde nogle andre metoder i lokalsamfundet end folkeafstemninger, men lad os snakke om det.

Hermed sluttede forhandlingen.